

ALERTĂ DE PATRIMONIU

nr. 3 / 2026

Asociația B.A.C.U. (Birou pentru Artă și Cercetare Urbană)

Program de monitorizare a patrimoniului construit din secolul XX

PALATUL SOCIETĂȚII „STEUA ROMÂNĂ”

Câmpina, județul Prahova. Amenințat cu demolarea

Certificat de urbanism pentru demolare, emis în mai 2026.

FIȘA OBIECTIVULUI

Denumire	Palatul societății „Steaua Română” (fostul Birou Tehnic al societății „Steaua Română”)
Denumiri anterioare	Conacul Dimitrie Hernia; Hotel-cazinou al Băilor Hernia; garnizoană de vară a Regimentului 4 Roșiori; Institutul de Cercetări în Petrol Câmpina
Adresă	str. Schelelor nr. 7, mun. Câmpina, jud. Prahova
Coordonate	45.1188 N, 25.7375 E
Datare	cca 1880-1885 (nucleu); cca 1904-1906 (extindere); 1922-1923 (etajare); 1941-1942 (forma actuală)
Autor	arh. Florica E. Dimitriu Apostoleanu, atestat prin placă-semnătură incizată pe fațadă
Încadrare stilistică	modernism clasicizant (clasicism epurat)
Funcțiune istorică	sediu tehnic al unei mari companii petroliere; ulterior institut național de cercetare
Funcțiune actuală	dezafectat
Regim de protecție	NECLASAT. Fără nicio formă de protecție legală
Proprietar	S.C. Confind S.R.L. Imobilul a fost înstrăinat de compania Petrom în 2012
Stare de conservare	degradare prin abandon: învelitoare perforată, o parte din acoperișul aripii sudice distrusă de incendiu în 2026, vegetație lemnoasă crescută lipit de fundații
Tip de amenințare	demolare autorizabilă legal
Grad de urgență	MAXIM

1. DE CE EMITEM ACEASTĂ ALERTĂ

În lista certificatelor de urbanism publicată de Primăria Municipiului Cămpina figurează Certificatul de Urbanism nr. 188 din 29.05.2026, emis în vederea demolării clădirii din str. Schelelor nr. 7. Conținutul certificatului nu este public, deci nu cunoaștem condițiile pe care le impune. Cert este scopul pentru care a fost solicitat.

Imobilul nu figurează în Lista Monumentelor Istorice. Neclasat fiind, poate fi demolat legal.

Clădirea apare însă în studiul istoric de fundamentare pentru actualizarea PUG, comandat și publicat de aceeași primărie, printre propunerile de clasare în Lista Monumentelor Istorice. Studiul nu are deocamdată nicio valoare juridică: a fost publicat pentru consultările publice din parcursul de actualizare a PUG, procedură din care nici prima etapă nu este finalizată. Cu alte cuvinte, singurul document care recunoaște oficial valoarea clădirii este și cel care nu o poate proteja.

În august 2026, Uniunea Arhitecților din România a semnalat public pericolul demolării, recunoscând valoarea clădirii și a operei arhitectei care a proiectat-o. Imobilul figurează totodată în cercetarea „Cartografierea Patrimoniului modernist ascuns – 1. Cămpina”, susținută de Ordinul Arhitecților din România prin Timbrul de Arhitectură. Trei semnalări independente, nicio protecție legală.

2. CE SE PIERDE

2.1 Cronologia clădirii

cca 1880-1885. Conacul lui Dimitrie Hernia, pionier al industriei petroliere, cel care pune bazele primei schele petroliere din România chiar pe aceste locuri. Neoclasic provincial. Într-o fotografie de epocă apare izolat, alb, cu câmpul de sonde vizibil în preajmă.

ultimul deceniu al secolului XIX. Clădirea servește drept garnizoană sezonieră de vară a Regimentului 4 Roșiori, unitate cu garnizoana permanentă în capitală, comandată de principele moștenitor Ferdinand. Urmează o perioadă în care adăpostește hotelul cu cazinou al Băilor Hernia, stațiune cu reputație națională în Belle Époque, frecventată și de cuplul princiar Ferdinand-Maria.

1899. Moștenitorii Hernia vând imobilul. Devine sediul Biroului Tehnic al societății „Steaua Română”, iar pentru scurtă vreme, la începutul secolului XX, chiar sediul central al celei mai mari companii petroliere din țară.

cca 1904-1906. Extindere spre răsărit, cu o aripă nouă în lungul străzii Schelelor. Lucrarea este finanțată de noul acționar principal al societății, Deutsche Bank.

1922-1923. Societatea, trecută între timp sub acționariat majoritar românesc, etajează aripa principală și aliniază aspectul întregii clădiri la stilul național.

1941-1942. După cutremurul din 1940, clădirea trece printr-o lucrare amplă: consolidare, transformare stilistică, extindere cu aripa sudică. Rezultă construcția simetrică de azi. Proiectul e semnat de arh. Florica E. Dimitriu Apostoleanu. Sediul funcționează ca Birou Tehnic până la naționalizare, în 1948.

1948-1989. În clădire funcționează birouri și laboratoare ale Institutului de Cercetări în Petrol Cămpina, cel mai important institut de profil din țară. Documentarea nu a identificat nicio restilizare exterioară din perioada aceasta; principalele intervenții par să fi fost unele recompartimentări interioare.

2012. Petrom înstrăinează imobilul. De atunci este dezafectat.

2.2 Substanța construită

Volum simetric, cu trei aripi. Pe fațada principală, un portic colosal cu coloane cilindrice grupate în perechi, fără caneluri și fără capiteli, placate cu travertin, peste care trece o cornișă-dală lată, plată, mult debordantă. Pereții sunt tratați ca suprafețe plane, cu panouri dreptunghiulare adâncite. Este vocabularul oficial românesc al anilor 1935-1945, cel din registrul lui Duiliu Marcu și Petre Antonescu. Cel mai probabil

singurul caz de arhitectură monumentală în acest stil din județul Prahova și, foarte posibil, din tot nordul Munteniei.

2.3 Elemente de valoare

Placa-semnătură. Incizată în travertin, pe fațadă, cu literaj modernist de epocă: „1941 · arhitect FLORICA E. DIMITRIU APOSTOLEANU”. Paternitatea nu se deduce din arhivă, ci se citește pe clădire, situație rară la noi. Autoarea a lucrat pentru CFR, pentru „Steaua Română” și pentru societatea Malaxa. Face parte dintr-o categorie profesională încă puțin cercetată, aceea a femeilor arhitect din perioada interbelică. Aceeași placă se regăsește pe cele două vile ridicate de societate vizavi de parc, în aceeași perioadă și după proiectul aceleiași arhitecte.

Ansamblul decorativ al intrării principale. Deasupra ușii monumentale metalice se află un panou-grilaj Art Déco, cu o compoziție figurativă în care se disting clădiri cu acoperișuri și un automobil. Panoul nu corespunde celui din planșa de proiect, unde apare monograma „SR”, deci a fost modificat la execuție sau ulterior. Ușa și panoul par să fie piese de epocă, cu același vocabular geometric. Datarea exactă rămâne de stabilit.

Porticul-terasă cu arcade de pe latura de est, creat odată cu aripa sudică, în campania 1941-1942.

Parcul. Fotografiiile postbelice arată, în fața fațadei principale, un parc amenajat, cu alei, ronduri de flori și o urnă monumentală pe soclu de piatră. Parcul a fost între timp modificat stilistic și vegetal și aparține astăzi altei societăți private, proprietarul principal din fosta rafinărie „Steaua Română”; a fost reamenajat recent, cu păstrarea accesului public.

2.4 Starea de conservare

Clădirea e dezafectată de peste un deceniu. Învelitoarea are perforații după dezafectarea din 2012. În 2026, un incendiu la aripa sudică a distrus circa un sfert din acoperișul acelei aripi, în zona centrală. Vegetația lemnoasă a crescut lipit de ziduri și de fundații.

Atragem atenția că această stare nu justifică demolarea; ea este consecința neîntreținerii. Degradările pot fi oprite prin lucrări curente de punere în siguranță: refacerea învelitorii și a sistemului de colectare a apelor pluviale, închiderea golurilor, defrișarea vegetației din imediata vecinătate a fundațiilor. Costul lor este derizoriu față de ce se pierde prin demolare. În lipsa acestor măsuri, degradarea continuă și se adaugă riscuri de siguranță pentru orice persoană care ar pătrunde în incintă.

2.5 Ansamblul și zona

Capela funerară Dumitru V. Hernia (1886) se află la mai puțin de 150 m și este monument istoric clasat, cod PH-II-m-A-21179. Cele două construcții sunt legate istoric și fizic printr-un parc. Zona de protecție a capelei se oprește exact la limita imobilului în cauză.

Situația zonei este însă mai complexă decât un raport între două clădiri. În jur se păstrează și alte valori construite legate de familia Hernia, de stabilimentul balnear, de schela Câmpina și de societatea „Steaua Română”, unele dintre ele remarcate și propuse pentru diferite grade de protecție prin studiul de fundamentare a PUG. Chiar vizavi de parc, la nord, se află două vile ridicate odată cu palatul, tot de societate și tot după proiectul arhitectei Florica E. Dimitriu Apostoleanu, care păstrează și ele plăcuța de autor. O clasare care privește doar palatul ar rata coerența acestui ansamblu.

2.6 Pistă de cercetare: apărarea pasivă și programul „Defense Architecture”

Refacerea din 1941-1942 s-a desfășurat într-una dintre cele mai bombardate zone industriale din Europa. Schela și rafinăria de la Câmpina se aflau în perimetrul raidurilor aliate asupra regiunii petroliere Ploiești, iar rafinăria „Steaua Română” a fost avariata în proporție de 20-30% la 1 august 1943.

Documente de arhivă atestă realizarea, în anii '40, a unor mari adăposturi antiaeriene în zonă. Unul dintre ele, construit de societatea „Steaua Română”, avea o capacitate de 400 de locuri și se afla în fruntea terasei pe care se găsesc capela și ștrandul, la circa 150 m sud-vest de palat. Orice urmă a accesului a dispărut, intrarea fiind probabil dinamitată și acoperită în timp de moloz și deșeuri aruncate pe frontul

împădurit al terasei. Zona ar merita o investigație de specialitate: scanare de adâncime sau sondaj arheologic.

Aceasta este o direcție de cercetare pe care asociația o urmărește prin programul Defense Architecture și care poate contribui la baza de date a adăposturilor din al Doilea Război Mondial de pe teritoriul României, aflată în lucru. Apărarea pasivă a infrastructurii petroliere românești rămâne o categorie aproape necercetată.

2.7 Context

Arhitectura sediilor marilor companii petroliere românești din prima jumătate a secolului XX s-a pierdut în cea mai mare parte, iar ce a rămas e adesea desfigurat. Rafinăria „Steaua Română”, cea mai mare și mai modernă din Europa la începutul secolului XX și motorul dezvoltării Câmpinei și a zonei Buștenari, Câmpina, Băicoi, Moreni, a intrat în faliment și a fost dezafectată. Clădirea din str. Schelelor nr. 7 rămâne astfel unul dintre puținii martori integri ai epocii de glorie a petrolului românesc. Valoarea ei stă și în faptul că adună într-un singur corp întreaga istorie a acestei industrii, de la 1880 până în 2012.

3. CE SOLICITĂM

Direcției Județene pentru Cultură Prahova. Declanșarea imediată a procedurii de clasare pentru imobilul din str. Schelelor nr. 7, cu efectul suspendării oricărei autorizări de demolare pe durata procedurii.

Ministerului Culturii și Institutului Național al Patrimoniului. Susținerea procedurii și analizarea clasării unitare a ansamblului format din palat, parc, capela Hernia și celelalte construcții legate istoric de familia Hernia și de societatea „Steaua Română”, cu extinderea corespunzătoare a zonei de protecție.

Primăriei Municipiului Câmpina și Consiliului Local. Suspendarea emiterii autorizației de demolare până la finalizarea procedurii de clasare, precum și corelarea deciziilor de urbanism cu propriul studiu istoric de fundamentare a PUG.

Consiliului Județean Prahova. Recunoașterea obiectivului ca reper identitar județean și sprijin pentru o soluție de conversie funcțională.

Proprietarului. Un moratoriu voluntar asupra demolării și deschiderea unui dialog privind conversia funcțională. Clădirea are suprafață utilă considerabilă și poziție centrală, deci se pretează la funcțiuni administrative, culturale, educaționale, hoteliere sau economice. Resursa financiar-economică a imobilului este esențială: o clădire păstrată și pusă în funcțiune produce valoare, una demolată o consumă.

4. CE POȚI FACE

- Distribuie alerta și fotografiile documentare.
- Scrie Direcției Județene pentru Cultură Prahova și Primăriei Câmpina, cerând clasarea.
- Trimite-ne orice fotografie, plan, document de arhivă sau mărturie despre această clădire. Ne interesează în mod special imaginile din perioada 1942-1990 și amintirile foștilor angajați ai Institutului de Cercetări în Petrol. Adresa: office@bacu.ro
- Nu intra în clădire. Este proprietate privată și prezintă riscuri de siguranță.

5. SURSE

- Lista certificatelor de urbanism, Primăria Municipiului Câmpina: <https://urbanism.primariacampina.ro/certificate-urbanism/>
- Studiu istoric de fundamentare PUG Câmpina, propuneri de protecție și clasare, 19.06.2025, p. 10, poz. 26: https://urbanism.primariacampina.ro/wp-content/uploads/2025/09/Propuneri-protectie-si-clasare_Campina_final_19.06.2025.pdf

- Proiectul „Cartografierea Patrimoniului modernist ascuns – 1. Câmpina”:
<https://modernismascuns.ro/florica-dimitriu/>
- Semnalarea publică a Uniunii Arhitecților din România, august 2026
- Lista Monumentelor Istorice, jud. Prahova, cod PH-II-m-A-21179 (Capela Dumitru V. Hernia)

Alertă emisă de Asociația B.A.C.U. (Birou pentru Artă și Cercetare Urbană)

Alertă întocmită la solicitarea Grupului de inițiativă civică pentru Palatul Stelei Române.

Cercetare și documentare: Departamentul cercetare, B.A.C.U.

Material fotografic: Grupul de inițiativă civică pentru Palatul Stelei Române

Data emiterii: 2026

Contact: office@bacu.ro · bacu.ro

Alerta va fi actualizată pe măsura evoluției situației.

ANEXĂ FOTO

A. Documente istorice și de arhivă

A01. A01_cca1902_conacul_si_sonda.jpg

Cca 1902, fotografie colorizată, vedere dinspre nord. Clădirea în forma parter, cu o sondă de lemn alături. Documentează stratul 1880-1885 și raportul dintre sediu și schelă.

A02. A02_antebelic_conacul_intre_sonde.jpg

Fotografie antebelică, vedere dinspre vest. Conacul preluat de societate de la familia Hernia, cu câmpul de sonde în jur. Inscripția „STEAUA ROMANA” nu este o legendă tipărită, ci un indicator de mari dimensiuni aflat în epocă chiar acolo, așezat special pentru a fi vizibil din tren, de pe partea opusă a văii Prahovei. Marcajul galben a fost aplicat pentru identificarea clădirii.

A03. A03_interbelic_cladirea_etajata.jpg

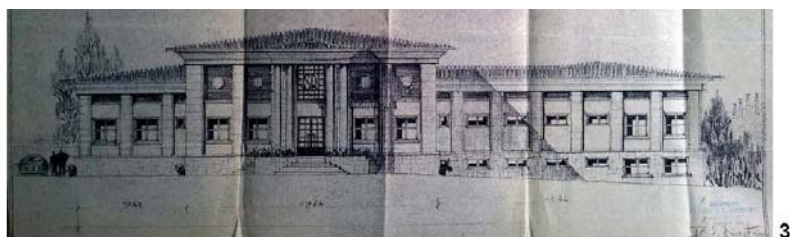
Fotografie interbelică, sepia, vedere dinspre sud-vest. Birourile societății după extindere și etajarea parțială, cu schela în plan secund. Starea 1922-1923.

A04. A04_1922-23_plansa_fatada_cianotipie.jpg

Planșă de fațadă din proiectul de etajare 1922-1923, cianotipie de arhivă. Fațada de nord a aripii centrale.

A05. A05_1941-42_perspectiva_proiect_Dimitriu.jpg

Perspectivă din proiectul arh. Florica E. Dimitriu Apostoleanu, 1941-1942. Fațada de vest, cea principală. Deasupra intrării apare monograma „SR”, care nu se regăsește în forma construită, deci a fost înlocuită la execuție sau ulterior.

A06. A06_postbelic_parcul_si_urna.jpg

Fotografie postbelică, vedere dinspre vest. Aripa centrală a clădirii, cu parcul amenajat, aleile, rondurile și urna monumentală pe soclu de piatră.

B. Stare actuală

B01. B01_fatada_principala_vest.jpg

Fațada principală, spre vest. Porticul colosal, coloanele pereche placate cu travertin, cornișa-dală debordantă.

B02. B02_perspectiva_de_colt.jpg

Vedere dinspre sud-vest. Se citesc panourile adâncite ale fațadei și articulația volumelor.